

Jak se učilo na konci války

Až skoro do osmdesátých let 20. století byla v Chutnovce (dnes obec Mírová pod Kozákovem) trojtřídní obecná škola pro obvod tehdejší obce Sekerkovy Loučky a Loktuše. Odedávna se tu říkalo „Na Dolích“. Jaké tady bylo vyučování na konci druhé světové války, kdy tady vyučoval kromě dalších pan učitel Josef Lukeš, dnes důchodce v Českém Dubě, to zapsala do školní kroniky tehdejší žákyně školy Dáša Mlejnková z Loktuš. Ukážeme si alespoň část jejich zápisů z té pohnuté doby:

Den 23. září 1944:

Nechodíme do školy ještě ani celý měsíc a už jsme se museli dovědět smutnou zprávu. Naše paní učitelka Řádková, která nás dosud učila němčině, byla totálně nasazena. Je to pro nás opravdu zlá zpráva. Měli jsme všichni paní učitelku Řádkovou rádi. Nyní nás bude učit i němčině náš pan učitel Lukeš. Mnoho učitelstva bylo nyní nasazeno pro totální potřebu války. Z našich známých učitelů byly nasazeny paní učitelka Weisová z Kostelních Louček a paní učitelka Ortová z Klokočí, která loni učila naši první třídu.

Den 10. října 1944:

Dnešní den byl pro dívky z 2. oddělení pravým svátkem. Dnes jsme poprvé vařily ve školní kuchyni. Vařili jsme bramborovou polévku a švestkové knedlíky. Všechny jsme si přinesly potřebné přípravy a nádoby k vaření. Když jsme uvařily, zasedly jsme k obědu. Všem nám moc chutnalo první jídlo, které jsme si samy uvařily. Bylo to znamenité. Ani doma nám někdy tak nechutná, jako nám chutnalo dnes ve škole. Všechny dívky se těší na nové vaření.

Den 12. října 1944:

Školy dostaly příkaz, aby sesbíraly určité množství šípků. Také my musíme odevzdat 10 kg. Proto jsme se dnes odpoledne vypravili do přírody. Místo na odpolední vyučování šlo se na šípky. Byl to takový poloviční výlet, protože jsme šli až na úpatí Kozákova. Z Dol jsme šli přes Loktuše pod Kozákov. Kolem koupaliště u Radostné jsme přišli až k Votrubcovu lomu. V jeho blízkosti jsme se dali do sbírání. Měli jsme brzo hodně šípků, protože jsme se všichni činili. Nic nám nevadilo, že jsme se trochu poškrábali od trní. Když jsme byli hotovi, rádi jsme si v blízkosti lomu odpočinuli. S panem učitelem jsme si vyprávěli o všem možném a také jsme si zazpívali několik národních písní. Když jsme se nadýchali čistého kozákovského vzduchu, vrátili jsme se spokojeně do svých domovů.

Den 20. října 1944:

Včera nám pan řídící přinesl z Městské spořitelny v Turnově řadu pěkných věcí, které nám spořitelna poslala jako odměn u za pilné školní spoření. Dnes nám pan učitel dárky rozdělil podle toho, jak kdo hodně spořil a byl pilný. Dostali jsme drobné knížky, pravítka, trojúhelníky, tužky, chránítka na tužky, rozvrhy hodin, zasedací pořádky, dřevěné špendlíčky na kabáty, záložky do knih, zápisníčky, sací papíry, Morseovy abecedy apod. Také jsme dostali archy k vystřihování, ze kterých si slepíme střádanky. Máme ze všech dárků ohromnou radost. Budeme i dále pilně spořit, abychom jednou měli klidný život.

Den 1. listopadu 1944:

Každá škola v turnovském okrese dostala za úkol ušít určitý počet papučí pro malé děti. Naše škola má odevzdat 10 párů malých a 4 páry větších papučí. Malé papučky jsou určeny těm nejmenším. Všechna ušitá obuv bude rozdělena mezi nejchudší děti na okrese. Dívky z 2. oddělení se ujaly už včera tohoto úkolu. Z látek, které jsme sebrali, začaly šít papuče. Hotové papuče budou potom ještě barevně vyšívat. Všem se tato nová a na školách dosud nevídaná práce líbí. Všichni budeme mít radost z radosti jiných. Nejlepší práce z celého okresu budou vystaveny a opatřeny jmény výrobců a školy v Turnově ve výkladní skříni Kuratoria pro výchovu mládeže v Čechách a na Moravě. Jsme zvědaví, kdo od nás se tam bude moci svou prací pochlubit?

Den 14. prosince 1944:

Dosud jsem ještě do této kroniky nezapsala to, na co se již všichni delší čas připravujeme a na co se tolik těšíme. V akci „Umění všem“ pořádáme na Nový rok 1. ledna 1945 v Loučkách v hostinci u Staňků besídku. Pořad bude velice pestrý a všichni na něm budeme mít účast. Stále zkoušíme a v úterý budeme mít první zkoušku na jevišti. V besídce vystoupí nejdříve první třída a potom přijde na řadu třída naše. Program se skládá z hezkých básní a z národních písniček. Snad se nám besídka vydaří?

Den 17. ledna 1945:

Vánoční prázdniny měly původně skončit 11. ledna. Byly však prodlouženy do 22. ledna, ale teď jsou dále prodlouženy na neurčito. Pro úsporu uhlí na školách budou si žáci chodit pravidelně do školy jen pro domácí úkoly. My jsme byli ve škole dnes. Pan učitel Lukeš nám dal úlohy, které musíme doma vypracovat do příští středy, kdy se opět sejdem ve škole. Odevzdáme vypracované úkoly a dostaneme nové na příští týden.. Kdy nastane opět pravidelné vyučování, zatím nevíme.

Den 29. ledna 1945:

Protože je stále nedostatek uhlí a školní vyučování není pravidelné, postaral se pak farář Pikora z Louček o to, abychom i při ztížených poměrech měli pravidelné týdenní vyučování náboženství. Náboženství římskokatolickému se vyučujeme nyní každé pondělí v teplé světnici pana Lanka na Chutnovce, který nám rád místnost propůjčuje. Zde se tedy pravidelně scházíme a učíme se jako ve škole.

Den 21. února 1945:

Do školy chodíme stále jenom jednou za týden a sice vždy ve středu pro úkoly. Dnes to však nebyla jen taková obyčejná středa, kdy jsme odevzdali své vypracované úkoly a dostali jsme nové. Dnes to byl ve škole skoro svátek. Dostávali jsme vysvědčení za první pololetí. Všem nám to dopadlo dosti dobře, hlavně nikdo neměl pětky ani šestky (!!). Od dnešního dne tedy začíná naše práce pro nové pololetí 1945. Všichni si přejeme, abychom se v něm dočkali hodně úspěchů a zdaru a hlavně brzkého míru, aby nám nastaly zase klidné časy, kdy bychom se

mohli bezstarostně učit ve své škole. Snad se válka brzy skončí, snad se už konečně dočkáme!

Den 21. března 1945:

Pravidelné vyučování ještě nemáme. Chodíme si pořád pro úkoly. Blíží se Velikonoce, ale dosud nevíme, kdy začneme pravidelně chodit do školy. Snad někdy v dubnu. Zima už sice velká není, ale trvalé vyučování nebylo dosud povoleno. Uhlí bychom už na topení ani nepotřebovali, ale musíme ještě čekat, až přijde výnos, kterým se upraví opět vyučování.

Den 4. dubna 1945:

Konečně přišla doba, kdy začínáme opět pravidelně chodit do školy. Dnes ve středu po svátcích velikonočních začalo opět pravidelné vyučování na všech českých národních školách.

Den 9. května 1945:

Ještě před týdnem jsme netušili, čím bude pro celý náš národ středa dne 9. května 1945. po šesti dlouhých létech utrpení a strádání byl český národ konečně osvobozen od německé nacistické nadvlády a tyranie a byla znovu zřízena svobodná a demokratická Československá republika, rovnoprávný stát Čechů a Slováků.

Den 5. června 1945:

Změnou našich politických poměrů nastaly změny i v našem školství. Tak např. žákům dosavadních obecných škol bylo opět povoleno navštěvovat zcela volně měšťanské školy. Z tohoto důvodu odcházejí od nás na Měšťanskou školu v Turnově tito spolužáci a spolužačky: Josef Hlubuček, Vojtěch Bartoš, Oldřich Vodháněl, Jaroslav Kysela, Jiří Pleštil, Luboš Tulach, Josef Buriánek, František Náhlovský, František Vlček, Josef Kubánek, Bohumil Šálek, Jindřich Bukvic, Jindřiška Roštejnská, Věra Janková, Libuše Koucká a Věra Crhová. Třída bude teď mnohem prázdnější. Došlo i k další změně. My dívky naší školy dostaly jsme na ruční práce

novou paní učitelku. Paní učitelka Votrubová odchází na nové působiště a na její místo u nás nastoupila paní učitelka Drahošová.

Den 7. června 1945:

Naše první třída dostala novou paní učitelku. Za pana učitele Holána, který musel nastoupit vojenskou službu, vyučuje první třídu paní učitelka Šonská z Rovenska. Všichni žáci mají novou učitelku rádi, protože je k nim velmi laskavá a snaží se, aby se všichni co nejvíce naučili.

Třídní kronikářka: Dáša Mlejnková - 6. ročník - **Třídní kronika Obec.školy v Chutnovce**